

Jan Paweł II w swojej adhortacji *Reconciliatio et paenitentia* wskazuje następująco: „Dusza, która upadnie przez grzech, pociąga za sobą Kościół i w pewien sposób cały świat. Innymi słowy, nie ma grzechu, nawet najbardziej wewnętrznego i tajemnego, najściślej indywidualnego, który odnosiłby się wyłącznie do tego, kto go popełnia. Każdy grzech rzutuje z mniejszą lub większą szkodą na całą strukturę kościelną i na całą ludzką rodzinę.” W tym kontekście warto uświadomić sobie, że przebaczenie grzechów nie uwalnia od kary doczesnej na ziemi lub w czyśćcu. Przynosi je dopiero odpust, którego udziela Kościół. Odpust można uzyskać dla siebie lub dla osoby zmarłej po spełnieniu określonych warunków. Mamy dwa rodzaje odpustów: zupełny i częstkowy. Dzisiejsza katecheza dotyczy częstkowego. Uzyskujemy go wówczas, gdy nie mamy pełnej dyspozycji do zyskania odpustu zupełnego, czyli nie jesteśmy w stanie wypełnić któregoś z warunków jego uzyskania. Odpust częstkowy zyskujemy:

1. Jeśli w czasie spełniania swoich obowiązków i w trudach życia wierny wznosi myśli do Boga z pokorą i ufnością, dodając w myśli jakiś akt strzelisty, np. „Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami”.
2. Jeśli powodowany motywem wiary przyjdzie z pomocą potrzebującym współbraciom, pomagając im osobiście lub dzieląc się z nimi swoimi dobrami, uzyskuje odpust częstkowy.
3. Gdy w intencji umartwiania się wierny odmówi sobie czegoś godziwego, a przyjemnego dla siebie, uzyskuje odpust częstkowy.

Odpust częstkowy można otrzymać także za zmówienie jednej z modlitw:

- Anioł Pański (lub Regina Coeli w okresie wielkanocnym);
- „Duszo Chrystusowa”;
- „Wierzę w Boga”;
- Psalm 130 (*Z głębokości*); Psalm 51 (*Zmiłuj się...*);
- Jutrznia lub Nieszpory za zmarłych;
- „Panie, Boże wszechmogący” (modlitwa z liturgii godzin, jutrznia w poniedziałek II tygodnia psalterza);
- modlitwa św. Bernarda („Pomnij, o Najświętsza Panno Maryjo”);
- „Wieczny odpoczynek”;
- „Witaj, Królowo, Matko Miłosierdzia”;
- „Pod Twoją obronę”;
- „Magnificat”;
- odmówienie jednej z sześciu litanii zatwierdzonych dla całego Kościoła (do Najświętszego Imienia Jezus, do Najświętszego Serca Pana Jezusa, do Najdroższej Krwi Chrystusa Pana, Loretańskiej do NMP, do Świętego Józefa lub do Wszystkich Świętych).